

גבעון גלריה לאמנות

בארות בארות נשברים / יונתן הירשפלד

כמו מפת אוצר, מובילים אותנו ציוריו החדשים של הירשפלד בשלל סימנים ורמזים אל המבוע, ראש המעין, המקום שבו מתחילה העשייה האמנותית. ציורים אלו, עשירים במחוות, במפגשים, לעיתים חורקים ולעיתים הרמוניים בין שפות ציוריות שונות, מייצרים, כמו שני אבני צור המוטחות זו בזו, ניצוצות של הולדת שפה חדשה.

שפה זו, הנוצרת ברגעי נס נדירים מהמזיגה של קו, כתם, ריק, נזילה, אטימות, שקיפות, רישום וציור אלו באלו נחוצה כדי לדבר תכנים נפשיים. האהבה ושברון הלב. אבל ומלנכוליה. וכנגדם ההשראה האמנותית, השלת נשל הנחש והלידה מחדש. חומר חדש טעון שפה חדשה, כאמור בתהילים "שירו לה' שיר חדש". אלא שמסע זה מייסר מאד, ובכל חפירה הירואית ונועזת ככל שתהיה מתגלה עקרותו של הפרויקט: חפירת בארות בארות נשברים.

הכפלה זו של המילה בארות מזכירה לנו שכמעט כל הציורים בתערוכה הם דיפ-טיכים: ציור אחד שהוא שניים. כמו החיים לאחר משבר שהם אותם חיים אבל- שבר בלבם. ברבים מהציורים ישנו קבר, או רמז לקבר בתחתית: זהו שריד, מתורגם לשפה מקומית, ומגויר של קברו של ישו המת מצירו המפורסם של הולביין. הנסיך משקין אומר עליו ב"אדיוט" שמי שראה אותו והמשיך להאמין שישו קם לתחייה הוא לבדו הנוצרי האמתי. ניטשה כשראה אותו בבאזל אמר: אלוהים מת. הירשפלד מוציא מהקבר את הגוף ובכך פותח פתח לאפשרות של קימה לתחיה.

הציור נעשה אתר לתהליכים נפשיים שהחיים האמתיים לא מאפשרים. לא מעט מהציורים הם בעצמם קבר בהיותם ציור שכוסה, נקבר, תחת שכבות הצבע. פעולת הקבורה של ציור אחד יולדת את הציור הבא.